
Fra: QuestBack <noreply@questback.com>
Sendt: 4. juli 2018 12:47
Til: KD-RETHOS
Emne: Respons på Høring RETHOS fase1

- Høringssvaret kommer fra
 - Universitet/høyskole
- Navn på avsender av høringen (hvilket universitet/høyskole, kommune, statlig etat, brukerorganisasjon osv.)
 - Høgskolen i Østfold
- Hvilke retningslinjer vil du gi innspill på? (her velger du alle de retningslinjene du vil gi innspill på. Det må velges minst en.)
 - Barnevernspedagogutdanningen
 - Bioingeniørutdanningen
 - Sosionomutdanningen
 - Sykepleierutdanningen
 - Vernepleierutdanningen
- Barnevernspedagogutdanningen: I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med tjenestenes fremtidige kompetansebehov? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 3
- Begrunn svaret
 - Vi synes det er uklart hva som menes med «tjenestene». Er for eksempel skolen en tjeneste? Vi mener det må sikres at utdanningen ikke blir en etatsopplæring for kun arbeid i kommunal barnevernstjeneste.
- I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'i svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 3
- Begrunn svaret
 - Vi mener det er uklart hvem «bruker» er og hvilke tjenester som er med – for eksempel skole.

- Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonens behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning) og behovet for nasjonal standardisering å være ivaretatt i læringsutbyttebeskrivelsene? Besvar på en skala fra 1 -10, der '1' er 'alt for detaljerte' og '10' er 'alt for generelle'
 - 5
- Begrunn svaret
 - De er verken for generelle eller for spesifikke.
- Er det noen typer kompetanse som mangler i høringsutkastet til retningslinje?
 - Ja, vi ønsker større fokus på sosialpedagogikk, aktiviteter og aktivitetsfag for å få frem det særegne for denne utdanningen.
- Er beskrivelsen av den delen av utdanningen som foregår i praksis (praksisstudiet) hensiktsmessig og gjennomførbart?
 - Ja
- Begrunn svaret
 - Vi anser det som positivt med minst to perioder og en tydeliggjøring av arena.
- I hvilken grad er omfanget på retningslinjen gjennomførbart innenfor rammene av en 3-årig bachelorutdanningen? Besvar på en skala fra 1-5 der '1' er 'alt for lite omfattende' og '5' er 'alt for omfattende'
 - 3
- Begrunn svaret
 - Det er mange viktige momenter i retningslinjene.
- Er det andre høringsinnspill?
 - A) LUB er for Ferdigheter bør justeres eller skrives om. Slik de er formulert, viser de ikke til faktiske ferdigheter. B) I delen om «Krav til praksis», 3. avsnitt, siste setning, står det «...og andre tiltak rettet mot barn og unge». Her bør det for eksempel stå «...og andre arenaer hvor utsatte barn og unge oppholder seg.» Disse arenaene kan jo for eksempel være skole, barnehage, SFO, fritidsklubb osv. Disse stedene betegnes ikke som tiltak.
- Bioingeniørutdanningen: I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med tjenestenes fremtidige kompetansebehov? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr i 'svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 4

- Begrunn svaret
 - Retningslinjene viser tydelig behovet for å utdanne autonome bioingeniører med mulighet til å oppdatere og ta til seg ny kunnskap, men likevel er retningslinjene svært lik nåværende retningslinjer og derfor ikke revolusjonerende mtp. behov for fremtidig kompetanse (særlig automasjon, molekylærbiologi, informasjonsteknologi).
- I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'i svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 4
- Begrunn svaret
 - Å svare 5 er vanskelig når vi ikke sitter med all kunnskap om hva brukerne ønsker, men retningslinjene tar med seg kompetanse nødvendig for gode tjenester ang. laboratorieanalyser, samt PNA, samarbeid og kunnskapsdeling.
- Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonens behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning) og behovet for nasjonal standardisering å være ivaretatt i læringsutbyttebeskrivelsene? Besvar på en skala fra 1 -10, der '1' er 'alt for detaljerte' og '10' er 'alt for generelle'
 - 5
- Begrunn svaret
 - Foreslåtte LUBer gjør det mulig å lage lokale læringsutbyttebeskrivelser. De er verken for generelle eller for spesifikke.
- Er det noen typer kompetanse som mangler i høringsutkastet til retningslinje?
 - a) Kunne skrive prosedyrebeskrivelser/rapporter, ikke kun «kan forstå og følge forskrifter og prosedyrer for bioingeniørfaglige arbeidsoppgaver og kjenner til hvordan prosedyrer utarbeides og revideres i et akkreditert laboratorium». b) Kjenne til hvordan anbudsprosesser gjennomføres.
- Er beskrivelsen av den delen av utdanningen som foregår i praksis (praksisstudiet) hensiktsmessig og gjennomførbar?
 - Nei
- Begrunn svaret

- Vi ønsker følgende endringer for at beskrivelsen skal være hensiktsmessig og gjennomførbart: a) «En del av læringsutbyttene oppnås gjennom ekstern studiepraksis» endres til «En del av læringsutbyttene oppnås kun gjennom ekstern studiepraksis. b) «Praksisstudier kan skje internt i institusjonen eller eksternt i medisinske laboratorier» endres til «Praksisstudier kan skje internt i institusjonen og eksternt i medisinske laboratorier». c) Ang. veileders kompetanse ønsker vi å ha med at veileder fortrinnsvis skal være bioingeniør, men foreslår at øvrige krav til veileders kompetanse følger av felles rammeplan for utdanningen hvor det fremgår at praksisveileder som hovedregel bør ha formell veilederkompetanse (ikke må). Årsaken er at nasjonale retningslinjer for veilederutdanning nylig er vedtatt og at det kan bli vanskelig å finne personer med veiledningskompetanse allerede i 2020 når retningslinjene for bioingeniørutdanningen implementeres. Krav om at veileder har veilederkompetanse kan dessuten være vanskelig å oppfylle ved små sykehus, på vakt og for alle instrumenter studenten skal ha praksis på. Det er mer hensiktsmessig med én kontaktperson på praksisstedet med denne kompetansen enn at alle som studenten kommer i kontakt med skal ha det.
- I hvilken grad er omfanget på retningslinjen gjennomførbart innenfor rammene av en 3-årig bachelorutdanningen? Besvar på en skala fra 1-5 der '1' er 'alt for lite omfattende' og '5' er 'alt for omfattende'
 - 4
- Begrunn svaret
 - Flere kunnskapsområder er lagt til, uten at noen trekkes fra. For å kunne dekke alle LUBene legger læreplanen opp til mer breddelæring enn dybdelæring, selv om LUBene i stor grad er formulert som «kan» og ikke «kjenner til». I praksis er vi redd noen LUBer ender som «kjenner til» i stedet for «kan».
- Er det andre høringsinnspill?
 - Krav til studiets oppbygning: Setningen «Minst 10 % av studiet bør minst være eksterne praksisstudier» endres til «Minst 10 % av studiet skal være eksterne praksisstudier». Under naturvitenskaplige og biomedisinske fagområder som studiet skal inneholde: Cellebiologi ønskes endret til celle- og molekylærbiologi. Vi ønsker

også at biokjemi skal nevnes spesielt, og ikke kun kjemi. I tillegg ønsker vi at det skal være krav til styrking av sentrale tema, for at det ikke skal bli mulig å droppe lab i naturvit. og biomed. fagområder. Eksempel på ny setning: «Sentrale tema skal styrkes gjennom praksisstudier. Under samfunnsvitenskapelige og humanistiske fagområder: Tidsbruk bør endres fra 8 % til 5-10 % for å gjenspeile valgmulighetene under naturvit. og biomed. fagområder og medisinske laboratorieemner. I tillegg legger ny studieplan opp til enda mer fokus på samarbeid, veiledning og formidling og dette bør gjenspeiles i en mulighet for å øke fagområdet til 10 % hvis nødvendig. Under medisinske laboratorieemner: Setningen «De medisinske laboratorieemner skal utgjøre mellom 52-57 % av studiet og skal fortrinnsvis være plassert i alle tre studieår» endres til «...og bør være plassert i alle tre studieår». Årsak: Enhetlig ordlyd i dokumentet, der bør brukes når det er en viss valgfrihet og ikke «skal fortrinnsvis».

- Sosionomutdanningen: I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med tjenestenes fremtidige kompetansebehov? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 2
- Begrunn svaret
 - Savner fokus på omstillingskompetanse. Jf. Meld.St. 25 «Framtidens omsorg». Sosionomer i skole og eldreomsorg. Arbeidsinkludering og sosialt inkluderingsarbeid bør vektlegges mer. I tillegg til digitalisering, velferdsteknologi, grønt sosialt arbeid (bio-økologisk modell) og større fokus på innovasjon og sosialt entreprenørskap.
- I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'i svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 2
- Begrunn svaret
 - Savner LUB'er som omhandler kritisk sosialt arbeid. Eks. brukermedvirkningsdiskursen. Maktforskyvning medfører forskyvning av ansvar fra sosionom til bruker. Er dette kun positivt for bruker? Savner kritisk blikk på digitalisering, sosial inkludering, brukermedvirkning etc.

- Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonens behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning) og behovet for nasjonal standardisering å være ivaretatt i læringsutbyttebeskrivelsene? Besvar på en skala fra 1 -10, der '1' er 'alt for detaljerte' og '10' er 'alt for generelle'
 - 1
- Begrunn svaret
 - Vanskelig med svært mange og til dels detaljerte LUB. Det er liten konsekvent praksis gjennom dokumentet. Noen områder er det knyttet mange og svært spesifikke LUB'er til eks. vold i nære relasjoner og urfolk. Andre sentrale områder er i langt mindre grad ivaretatt og med langt færre og generelle LUB'er f.eks. arbeidsinkludering. Flere LUB'er kunne med fordel vært slått sammen. Eks. side 6. Punkt 5 og 9 kunne vært en LUB. Side 3 punkt 4. Dette er et svært omfattende LUB. Kunne vært slått sammen med 1, 3 og 5 til ett/en LUB. Det oppleves som vanskelig å operasjonalisere når det blir såpass detaljert. Se side 6, annet avsnitt. Hver enkelt utdanningsinstitusjon må ha tilstrekkelig faglig autonomi til selv å kunne dimensjonere de 3 studieårene, med en form for progresjon. Flere temaer/læringsområder er gjennomgående for alle 3 årene, eks. kommunikasjonstrening, etikk, faglig skjønn mm. Det etterlyses en presisering av det samfunnsmandatet utdanningsinstitusjonene har, i tillegg til det offentlige varslingsansvaret.
- Er det noen typer kompetanse som mangler i høringsutkastet til retningslinje?
 - Se svar på spørsmål 74 og 76.
- Er beskrivelsen av den delen av utdanningen som foregår i praksis (praksisstudiet) hensiktsmessig og gjennomførbart?
 - Ja
- Begrunn svaret
 - Beskrivelsen oppfattes som tilfredsstillende.
- I hvilken grad er omfanget på retningslinjen gjennomførbart innenfor rammene av en 3-årig bachelorutdanningen? Besvar på en skala fra 1-5 der '1' er 'alt for lite omfattende' og '5' er 'alt for omfattende'
 - 4

- Begrunn svaret
 - Ingen kommentar
- Er ferdighetstreningen i utdanningen tilstrekkelig vektlagt? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'absolutt ikke tilstrekkelig' og '5' betyr i 'absolutt tilstrekkelig'
 - 4
- Begrunn svaret
 - Vi lurer på om det bevisst differensieres mellom begrepene «simulering» og «ferdighetstrening»? I tillegg til hva som legges i begrepet prosessuell simuleringstrening.
- Den delen av studiet som foregår i praksis er omtalt under studiets oppbygging. Er det flere eller andre forhold knyttet til praksisstudiene som bør inn i retningslinjene?
 - Savner ideelle og frivillige org. som aktuelle praksisplasser. Utdanningsinstitusjonenes ansvar for oppfølgingen av studenter i praksis må fremkomme tydelig. Det bør legges føringer på 2 praksisperioder.
- Er det andre høringsinnspill?
 - Vi undrer oss over oppsettet og hvorfor det er så mange (43) LUB'er og til dels svært detaljerte LUB'er på sosialt arbeid. Vi undrer oss over inndelingen innledningsvis i «rammer», «kunnskap» og «arbeidsmetoder sosiale problemer». Hva er hensikten med denne inndelingen? Henstiller til å omformulere «sosiale problemer» til sosiale utfordringer (ikke så individfokusert). Det henvises til IFSW sin definisjon av sosialt arbeid, men dette er svært selektivt og definisjonen omfatter mye mer? Vi stiller spørsmål til hvorfor nettopp dette trekkes fram.
- Sykepleierutdanningen: I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med tjenestenes fremtidige kompetansebehov? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr i 'svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 4
- Begrunn svaret
 - Det er positivt at digitalisering og velferdsteknologi er kommet inn, og at tjenesteutvikling og tverrprofesjonelt samarbeid er vektlagt. Kravet til kvalitet og sikkerhet kommer sterkere fram enn før og er mer konkret enn før. Under FORMÅL bør det tydeliggjøres hva sykepleie

er. Forslag: Sykepleie er å ivareta pasientens grunnleggende behov når pasientens egne ressurser ikke strekker til for dette i møte med sykdom og skade, eller trussel om sådan, samt å ivareta pasientens helserelaterte opplevelser og reaksjoner. Formålet med sykepleierutdanningen ... Ad kunnskapsområde II: Vi savner læringsutbytter under FERDIGHETER og foreslår å bruke tilsvarende som for vernepleierutdanningen: -Kan anvende faglig kunnskap for å initiere og bidra til tverrfaglig, tverrprofesjonelt og tverrsektorielt samhandling. - Kan planlegge og gjennomføre målrettede samarbeidsprosesser med pasienter, pårørende og andre tjenesteutøvere, og kan forebygge og løse konflikter. Under GENERELL KOMPETANSE savnes at krav til selvforståelse / selvinnsett framkommer. Her ønsker vi også et mer spesifisert læringsutbytte knyttet til samhandling, ikke bare med pasient og pårørende, men også til andre samarbeidspartnere. Læringsutbytte knyttet til etisk refleksjon mangler. Under kunnskapsområde IV, GENERELL KOMPETANSE, pkt. 3 stiller vi spørsmål ved om kvalitetsutviklingsarbeid er det samme som endringsarbeid? Vi mener det bør inn en formulering i fht. endringskompetanse. Under Kunnskapsområde VI foreslås det at begrepet «helse- og velferdsteknologi» bør benyttes.

- I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'i svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 3
- Begrunn svaret
 - Ad kunnskapsområde I: Sykepleie til psykisk syke oppleves degradert i forhold til tidligere, det er uheldig. Det er for lite fokus på hele livsforløpet, palliativ pleie og behandling øker i hjemmetjenesten. Kommentarer til læringsutbyttebeskrivelser: KUNNSKAP: pkt 3: Dette læringsutbyttet bør knyttes til både somatikk og psykiatri. Slik kan pkt 9 tas bort. Pkt 8: Læringsutbyttet bør opp på nivå «ha kunnskap om», og bør dekke hele livsløpet, eks. har kunnskap om menneskets normale utvikling og hvordan alder og sykdom påvirker ivaretagelsen av grunnleggende behov Pkt 11: Læringsutbyttet bør opp på nivå «ha kunnskap om» Pkt 12: Dette

læringsutbyttet bør deles og siste ledd flyttes til Ferdigheter: å støtte og bidra til at mennesker med sosiale og helsemessige utfordringer; inkludert omsorgssvikt, vold, overgrep, rus- og sosioøkonomiske problemer får relevant oppfølging av helse- og sosialtjenesten».

- Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonens behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning) og behovet for nasjonal standardisering å være ivaretatt i læringsutbyttebeskrivelsene? Besvar på en skala fra 1 -10, der '1' er 'alt for detaljerte' og '10' er 'alt for generelle'
 - 8
- Begrunn svaret
 - Retningslinjene er svært generelle og gir stor reduksjon i nasjonal styring, noe som vil åpne for at de ulike sykepleierutdanningene kan utvikle seg svært ulikt. Dette vil på sikt kunne svekke profesjonen. Det er en utfordring at læringsutbytter/kunnskapsområder ikke er studiepoengfestet. Hvordan er dette tenkt løst for eksempel i forhold til nasjonal eksamen anatomi og fysiologi? Vi oppfordrer til en grovfordeling av studiepoeng fordelt på de fem kunnskapsområdene.
- Er det noen typer kompetanse som mangler i høringsutkastet til retningslinje?
 - Det bør være et større fokus på helsefremming, forebygging og organisatorisk kompetanse. Kunnskapsområde I: Under FERDIGHETER mangler «kan anvende farmakologi/legemiddelhåndtering». Kunnskapsområde II: Under KUNNSKAP bør pkt 3 utvidet til å omfatte også andre urbefolkninger og etniske minoriteter. Samenes rettigheter er selvfølgelig viktige, men det er også andre urfolk og minoriteter. I profesjonsutøvelsen for de fleste av de sykepleiere vi utdanner som skal jobbe i vår region møter de en etnisk og kulturell svært heterogen gruppe pasienter, som ikke nødvendigvis er dominert av mennesker med samisk opphav. Under FERDIGHETER bør det være et læringsutbytte med fokus på kommunikasjon, f.eks.: Kommuniserer tillitsskapende, respektfullt og målrettet. Under GENERELL KOMPETANSE ønsker vi et mer spesifisert læringsutbytte knyttet til samhandling, ikke bare med pasient og pårørende, men også til andre samarbeidspartnere. Læringsutbytte knyttet til etisk refleksjon

mangler, og bør innlemmes. Kunnskapsområde VI: Under KUNNSKAP: pkt 6: kjennskap til også andre urfolks og minoriteters rettigheter bør også inn, hvis samene skal nevnes spesifikt.

- I hvilken grad er omfanget på retningslinjen gjennomførbart innenfor rammene av en 3-årig bachelorutdanningen? Besvar på en skala fra 1-5 der '1' er 'alt for lite omfattende' og '5' er 'alt for omfattende'
 - 3
- Begrunn svaret
 - Det bør være gjennomførbart i løpet av tre år.
- Er forslaget til oppbygging av studiet tilstrekkelig for å sikre helhet og sammenheng i utdanningen?
 - Vet ikke
- Begrunn svaret
 - Forslag til framlagte skisse er fornuftig, særlig mtp. felles innhold i første studieår. Forslag til gjennomgående tema: «Kliniske vurderinger».
- Hvilket alternativ anses å være mest hensiktsmessig og gjennomførbart?
 - B
- Begrunn svaret
 - En eller to praksisperioder med krav til lengde på 7 uker vil sikre læring, veiledning og grunnlag for vurdering. Men tidsbestemte praksisperioder vil ikke være garanti for god praksiskvalitet.
- Er det andre høringsinnspill?
 - Tatt i betraktning det multikulturelle samfunnet den nyutdannede sykepleieren møter og skal utøve sin profesjon i, synes vi at det er viktigere å vektlegge fokuset på urfolk og minoriteter generelt, istedenfor å framheve samer spesielt. Se også kommentar under spørsmål 94), Kunnskapsområde II.
- Vernepleierutdanningen: I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med tjenestenes fremtidige kompetansebehov? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr i 'svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 5
- Begrunn svaret
 - Retningslinjene er mange og på grensen til for detaljerte, men samtidig gir de generisk kunnskap, kompetanse og ferdigheter. Læringsutbyttene er av en slik generisk art, og med en retning, som

både er anvendbar allerede nå og for de nærmeste årene som kommer.

- I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'i svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 5
- Begrunn svaret
 - Retningslinjene er mange og på grensen til for detaljerte, men samtidig gir de generisk kunnskap, kompetanse og ferdigheter. Læringsutbyttene er av en slik generisk art, og med en retning, som både er anvendbar allerede nå og for de nærmeste årene som kommer. Se også kommentarer under spørsmål 114.
- Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonens behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning) og behovet for nasjonal standardisering å være ivaretatt i læringsutbyttebeskrivelsene? Besvar på en skala fra 1 -10, der '1' er 'alt for detaljerte' og '10' er 'alt for generelle'
 - 5
- Begrunn svaret
 - Vi mener at overgangen fra en mer overordnet rammeplan, til 67 detaljerte læringsutbytter, vil begrense autonomien til institusjonen. Samtidig er reduksjonen av "input"- variabler og vektleggingen av oppbygging av lokal profil såpass gjeldene at friheten ivaretas.
- Er det noen typer kompetanse som mangler i høringsutkastet til retningslinje?
 - Nei
- Er beskrivelsen av den delen av utdanningen som foregår i praksis (praksisstudiet) hensiktsmessig og gjennomførbar?
 - Nei
- Begrunn svaret
 - I tillegg til en mer fleksibel utdanning handler RETHOS om innføring av et nytt styringsverktøy. Vi stiller derfor spørsmål ved hvorfor praksisperiodene låses med en rekke stramme "input"-faktorer. Alle de seks kulepunktene som er nevnt under praksis er å anse som "input"- faktorer. Praksis er imidlertid en viktig, og en svært ønsket integrert del av profesjonsutdanningen. Denne vektleggingen bør

komme frem i retningslinjene innledningsvis under overskriften praksis; Betydningen av at praksis i seg selv er et svært sentralt virkemiddel for å oppnå en rekke av læringsutbyttene, sammen med at øving i reelle praksissituasjoner i seg selv er verdifullt. Deretter bør praksis, i tråd med intensjonen for RETHOS-retningslinjene, være styrt av læringsutbytter og ikke av «input»-faktorer som det legges opp til nå.

- I hvilken grad er omfanget på retningslinjen gjennomførbart innenfor rammene av en 3-årig bachelorutdanningen? Besvar på en skala fra 1-5 der '1' er 'alt for lite omfattende' og '5' er 'alt for omfattende'
 - 3
- Begrunn svaret
 - Omfanget på antall læringsutbytter er av betydelig størrelse. Detaljnivået på grensen til for detaljert, i kombinasjon med at flere av læringsutbyttene er avanserte og noen krever tid i form av modning hos studentene for å mestre.
- Er det viktig å nevne særskilte grupper i formålet slik retningslinjen beskriver?
 - Ja
- Begrunn svaret
 - Vi mener det er viktig å nevne særskilte grupper i formålet. Den såkalte ansvarsreformen og avviklingen av særomsorgen for personer med Utviklingshemming (HVPU) hadde normalisering som premiss – inkludert en alminneliggjøring av tjenestetilbudet til personer med utviklingshemming uansett kompleksitet i tjenestebehovet. Snart 30 år etter reformen er det fortsatt slik at personer med stor kognitiv svikt, sammensatte psykiske og fysiske problemer ikke får en fullgod hjelp i helse- og sosialomsorgen. Både når det gjelder helsehjelp, men også deltakelse i skole, arbeid og fritid så er personer med utviklingshemming tapere. Vernepleierutdanningen bør fortsatt bidra til at personer med utviklingshemming får den frihet og de muligheter som andre borgere har – det ser ut til å kreve en ekstra kompetanse om de utfordringer som kognitiv svikt og fysiske funksjonsnedsettelse medfører.
- Hvilke konsekvenser vil dette ha for utdanningsinstitusjonene?

- Det kan legges til rette for fordypningsemner som både egne og internasjonale studenter kan ha tilgang til.
- Er det andre høringsinnspill?
 - a) Kunnskapsområdet «VI. -VERNEPLEIEFAGLIG ARBEID OG PROFESJONENS ARBEIDSPROSESSER» kan virke overflødig som overordnet tema. Læringsutbyttene fra dette kunnskapsområdet kan med fordel inkluderes i kunnskapsområde V. «MILJØTERAPEUTISK ARBEID, HABILITERING OG REHABILITERING» eller i de andre kunnskapsområdene der det er hensiktsmessig. b) Maktbegrepet bør nevnes eksplisitt blant ett av læringsutbyttene i de nye retningslinjene. Maktbegrepet er svært sentral i vernepleierprofesjonen og bør derfor løftes frem. I tillegg til at utviklingshemming bør eksplisitt nevnes i formålet, bør også utviklingshemming nevnes i forbindelse med praksis. c) Det savnes læringsutbytter som synliggjør i større grad at vernepleierutdanningen skal ha kompetanse i samsvar med krav til helsepersonell. d) En generell betraktning er at programgruppen har gjort en god jobb med de nye retningslinjene.

Gi tilbakemelding

Tjenesten er levert av www.questback.com - Questback Essentials